

Державний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

КОМУНІКАТИВНА ПОЛІТИКА В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Студента 5 курсу, 3 групи,
спеціальності 281 «Публічне
управління та адміністрування»
освітньої програми «Публічне
управління та адміністрування»

(підпис студента)

Білоус
Олександр
Борисович

Науковий керівник
к.держ.упр., доцент

(підпис керівника)

Розметова
Олена
Григорівна

Гарант освітньої програми
к.держ.упр.

(підпис гаранта)

Динник
Ірина Петрівна

Київ 2023

Державний торговельно-економічний університет

Факультет економіки, менеджменту та психології

Кафедра публічного управління та адміністрування

Освітній ступінь: бакалавр

Спеціальність: публічне управління та адміністрування

Освітня програма: публічне управління та адміністрування

Затверджую

Зав.кафедри _____

«30» грудня 2022 р.

Завдання на випускню кваліфікаційну роботу студентів

Білоусу Олександрю Борисовичу

1. Тема випускної кваліфікаційної роботи: «Комунікативна політика в органах публічної влади»

Затверджена наказом ректора від «14» грудня 2022 р. № 3416

2. Строк здачі студентом закінченої роботи: 01.02.2023

3. Цільова установка та вихідні дані до роботи

Метою дослідження є аналіз особливостей реалізації комунікативної політики в Міністерстві освіти і науки України та пошук шляхів щодо її удосконалення.

Об'єктом дослідження є процес формування комунікативної політики в органах публічної влади.

Предметом дослідження є теоретико-методичні та прикладні основи реалізації ефективної комунікативної політики на прикладі Міністерства освіти і науки України.

4. Зміст випускної кваліфікаційної роботи (перелік питань за кожним розділом):

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. КОМУНІКАЦІЇ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ: ТЕОРЕТИЧНІ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ

1.1. Сутність комунікаційних процесів та їх роль у публічному управлінні

1.2. Особливості організаційного забезпечення і нормативно-правові основи комунікативної діяльності

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМУНІКАТИВНОЇ ПОЛІТИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

2.1. Аналіз ефективності реалізації комунікативної політики в Міністерстві освіти і науки України

2.2. Пропозиції щодо оптимізації використання цифрових технологій у процесі комунікації з громадськістю

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

5. Календарний план виконання роботи

№ пор.	Назва етапів випускної кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	
		за планом	фактично
1	Визначення напрямку дослідження та затвердження теми випускної кваліфікаційної роботи	До 24.11.2022	24.11.2022
2	Складання плану та підготовка індивідуального завдання для виконання випускної кваліфікаційної роботи	До 30.12.2022	30.12.2022
3	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису першого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 10.01.2023	10.01.2023
4	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису другого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 20.01.2023	20.01.2023
5	Представлення закінченої випускної кваліфікаційної роботи	До 27.01.2023	27.01.2023
6	Підготовка письмового відгуку на випускну кваліфікаційну роботу	До 01.02.2023	01.02.2023
7	Зовнішнє рецензування випускної кваліфікаційної роботи	До 01.02.2023	01.02.2023
8	Проведення попереднього захисту випускних кваліфікаційних робіт	01-02. 06.2023	01-02. 06.2023
9	Вирішення питання про допуск випускної кваліфікаційної роботи до захисту	До 10.02.2023	До 10.02.2023
10	Направлення випускної кваліфікаційної роботи із зовнішньою рецензією у ЕК для захисту	За графіком	За графіком

6. Дата видачі завдання «30» грудня 2022 р.

7. Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи Розметова О.Г.

(прізвище, ініціали, підпис)

8. Гарант освітньої програми Динник І.П.

(прізвище, ініціали, підпис)

9. Завдання прийняв до виконання студент Білоус О. Б.

(прізвище, ініціали, підпис)

10. Відгук наукового керівника випускної кваліфікаційної роботи:

Випускна кваліфікаційна робота виконана на актуальну тему, присвячену питанням комунікативної політики в органах публічної влади. Комунікативні процеси в державному управлінні мають свої специфічні особливості і повинні бути спрямовані на побудову міцних соціальних зв'язків. Сучасні зміни, пов'язані з переходом до інформаційного суспільства та відкритого урядування диктують для всіх країн необхідність формування ефективної комунікативної політики органів публічної влади та довіри до них від суспільства.

У випускній кваліфікаційній роботі студентом розкрито сутність комунікаційних процесів та їх роль у публічному управлінні; визначено особливості організаційного забезпечення і нормативно-правові основи комунікативної діяльності; проаналізовано ефективність реалізації комунікативної політики в Міністерстві освіти і науки України; надано пропозиції щодо оптимізації використання цифрових технологій у процесі комунікації з громадськістю.

Робота виконана на достатньому науковому рівні, є самостійним дослідженням студента, повністю розкриває обрану тему, відповідає за змістом та оформленням встановленим вимогам.

Вважаю, що випускна кваліфікаційна робота заслуговує позитивної оцінки, а її автор, Білоус Олександр Борисович отримання кваліфікації бакалавра зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи Розметова О.Г.

(підпис, дата)

Відмітка про попередній захист Динник Ірина Петрівна

(підпис, дата)

11. Висновок про випускну кваліфікаційну роботу:

Випускна кваліфікаційна робота студента Білоуса О.Б. може бути допущена до захисту екзаменаційній комісії.

Гарант освітньої програми: Динник І.П.

(підпис)

Завідувач кафедри: Новікова Н.Л.

(підпис)

«01» лютого 2023 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. КОМУНІКАЦІЇ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ: ТЕОРЕТИЧНІ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ.....	5
1.1. Сутність комунікаційних процесів та їх роль у публічному управлінні.....	5
1.2. Особливості організаційного забезпечення і нормативно-правові основи комунікативної діяльності.....	10
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМУНІКАТИВНОЇ ПОЛІТИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ.....	14
2.1. Аналіз ефективності реалізації комунікативної політики в Міністерстві освіти і науки України.....	14
2.2. Пропозиції щодо оптимізації використання цифрових технологій у процесі комунікації з громадськістю.....	18
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ.....	23
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	25

ВСТУП

Актуальність дослідження. Комунікативні процеси в державному управлінні мають свої специфічні особливості і повинні бути спрямовані на побудову міцних соціальних зв'язків. Важливо те, що зміни, пов'язані з переходом до інформаційного суспільства, є парадигмальними і диктують для всіх країн необхідність структурного пристосування. Інформаційне суспільство набагато більш конкурентне, демократичне, менш централізоване, стабільне, здатне відповідати індивідуальним потребам, що відповідають соціуму та навколишньому середовищу. Трансформація способів та механізмів формування політичного простору, а також форм взаємодії між державою та громадянським суспільством є типовими для сучасного соціуму. У той час, як ідея інформації як товару передуює поступовій трансформації інформаційного суспільства, поняття вартості щодо інформації набуває революційного значення за допомогою нових інформаційних та комунікаційних технологій. Наша держава має можливість прискорити проходження певних етапів розвитку людства, одразу ставши частиною інформаційного суспільства.

Значну увагу питанням ефективних комунікацій у сфері публічного управління присвячено праці таких зарубіжних та вітчизняних дослідників, як Г. Алмонд, О. Амосов, М. Андріїв, В. Бакуменко, Н. Гавкалова, С. Ганущин, І. Грицяк, Т. Джига, Г. Дзяна, К. Дойч, В. Дрешпак, В. Загорський, В. Князєв, Є. Кривокора, В. Куйбіда, Г. Лассуелл, Н. Луман, Г. Почепцов, С. Соловйов, Ю. Хабермас, І. Шавкун, У. Шрамм та інші.

Метою дослідження є аналіз особливостей реалізації комунікативної політики в Міністерстві освіти і науки України та пошук шляхів щодо її удосконалення.

Поставлена мета досягається вирішенням наступних завдань:

- 1) вивчити поняття «комунікації» та розглянути сутність поняття комунікацій у публічному управлінні;

- 2) проаналізувати особливості організаційного забезпечення і нормативно-правові основи комунікативної діяльності;
- 3) проаналізувати ефективність реалізації комунікативної політики в Міністерстві освіти і науки України;
- 4) розробити пропозиції оптимізації використання цифрових технологій у процесі комунікації з громадськістю.

Об'єктом дослідження є процес формування комунікативної політики в органах публічної влади.

Предметом дослідження є теоретико-методичні та прикладні основи реалізації ефективної комунікативної політики на прикладі Міністерства освіти і науки України.

Під час написання роботи використовувались наступні *методи дослідження*: методи аналізу і синтезу та системний метод. За допомогою методу аналізу і синтезу було опрацьовано теоретичну інформацію з використаних джерел та зроблено висновки. Системний метод використано для розкриття особливостей комунікативної політики. Метод узагальнення використано при дослідженні термінології. Також використано методи порівняльного аналізу, що сприяло виконанню поставлених автором задач.

Інформаційними джерелами дослідження виступають офіційні статистичні та оперативні дані Державної служби статистики України, Міністерстві освіти і науки України, нормативно-правова база, інформація мережі Internet, розробки наукових та медичних організацій, провідних вчених і фахівців України та інших країн, а також результати власних досліджень і розрахунків.

Структура роботи. Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел. Повний обсяг роботи становить 30 сторінок, з них 24 сторінки основного тексту. Робота включає 1 таблицю, 4 рисунки. Список використаних джерел налічує 30 найменувань.

РОЗДІЛ 1

КОМУНІКАЦІЇ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ: ТЕОРЕТИЧНІ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ

1.1. Сутність комунікаційних процесів та їх роль у публічному управлінні

Комунікація є важливим діловим навичкою, який включає читання, аудіювання, говоріння і письмо[11]. Адміністративне спілкування включає написання ділової кореспонденції, такої як службові записки, повідомлення, звіти та листи, виступи на зборах і презентаціях і вислуховування всіх рівнів співробітників, колег і начальства, щоб бути продуктивним і ефективним на своїй посаді.

Комунікація - це ще один адміністративний процес, і за її відсутності функція організації практично повністю зупиниться[11]. Саймон сказав: "Без комунікації не може бути організації, оскільки група не може впливати на поведінку індивіда"[17]. Управління організацією є безперервний процес, і функція комунікативної системи у тому, щоб підтримувати цю безперервність. Таким чином, можна сказати, що спілкування робить керування мобільним. Наведемо інше визначення: Комунікація - це процес встановлення спільності за допомогою руху ідей, думок, почуттів і т. д. від одного до іншого чи між групами людей.

Іншими словами, це обмін фактами, думками, інформацією, емоціями, що веде до спільного розуміння. Карл В. Дойч є відомим авторитетом у сфері концепції комунікації. На його думку, "комунікація означає передачу повідомлень, що містять кількість інформації"[17]. Відповідно до Денточу, комунікація - це тип каналу, яким повідомлення, інформація чи вказівки передаються від однієї етапу чи групи організації до іншого. Навіть оцінка чи емоції проходять через канал, і це стає комунікацією.

Система комунікації не передає лише новини з однієї гілки чи стадії в іншу гілку чи ступінь. Те, що по суті потрібне для загального добробуту чи

покращення організації, підпадає під широку сферу комунікації. Комунікація - це тип обміну чи, іншими словами, обміну новинами та думками.

В іншому контексті Гарольд Лассуелл у своїй книзі "Структура і функція комунікації в суспільстві" зробив наступне зауваження про комунікацію. Він каже: хто що говорить, яким каналом, кому і з яким ефектом. Хоча Лассуелл сказав це у зв'язку з комунікацією та її величезною важливістю у суспільстві, ту саму ідею можна зручно застосувати до державного управління та організації[17].

Важливим аспектом або характером комунікації є те, що вона починається від вищого керівника до рядового члена організації — всі обмінюються своїми поглядами та думками між собою, і таким чином функціонує кожна організація. Звісно, ми можемо сказати, що комунікація — це процес, а інформація чи думка, що повідомляється, — це річ. Таким чином, ми знаходимо, що в комунікації і процес, і річ, що повідомляється, діють одночасно.

Слово спільне є центральним аспектом спілкування. Це проявляється у походження слова. Слово "комунікація" походить від латинського слова "communis", а "комуніс" походить від слова "communo". Деякі вчені кажуть, що реальне походження слова «комунікація» — це комуніс[1]. У всіх випадках зміст загальний. Комунікація усуває бар'єри між різними підрозділами організації. Отже, спільність займає центральне місце у організації, і комунікація робить це можливим.

Комунікація це процес, але він ніколи не буває одностороннім. Організація поділена на кілька секцій чи відділів, і інформація завжди передається між усіма відділами. Наприклад, відділ чи посадова особа отримує інформацію від вищого органу з конкретного питання, а приймаючий відділ спрямовує свою думку відповідному відділу чи особі.

У системі комунікації завжди працює метод зворотний зв'язок. Коли людина отримує інформацію, її основним обов'язком є надіслати відповідь або інформацію, і таким чином працює система зв'язку. Оскільки у спілкуванні є

спільність, у ньому є й наступність. Комунікація закінчиться зі смертю організації.

Комунікація - це не просто частина державного управління чи організації; скоріше, це життєво важлива частина організації. Адміністрація уряду чи будь-якої організації дуже складна, і адміністративний орган збільшується з часом[1]. Щоб упоратися з цією ситуацією, державна адміністрація має підготуватися. Як правило, система зв'язку має бути підготовлена.

Важливо відмітити, що існує безліч визначень поняття "комунікація". У сучасній літературі переважають такі підходи[1]:

- 1) комунікація як передача знань, ідей, інформації тощо;
- 2) комунікація як розуміння, тобто вона визначається як процес, завдяки якому суб'єкти розуміють інших і намагаються бути зрозумілими;
- 3) комунікація як вплив, тобто, коли людина за допомогою символів, знаків намагається впливати на інших людей;
- 4) комунікація як створення спільноти; процес, коли за допомогою вживання мови, знаків з окремих одиниць лексики відбувається створення людських об'єднань;
- 5) комунікація як взаємодія для людей за допомогою символів;
- 6) комунікація як обмін значеннями для людей (вона можлива за умови, що особи мають спільні прагнення і щодо єдину культурну базу);
- 7) комунікація як складова суспільного процесу, тобто акт комунікації сприймається як засіб, через який виражаються групові норми, здійснюється громадський контроль тощо.

Сучасну епоху називають епохою глобалізації. У наш час увесь світ став селом, і ми називаємо його світовим селом. Світ стає все меншим і меншим, і система зв'язку робить це можливим. В одну мить ока можна надіслати повідомлення з одного кінця земної кулі в інший. Отже, це наш комунікаційний механізм. Кілька транснаціональних корпорацій контролюють економіку та промислові системи майже всіх країн, і вони

роблять це через механізм комунікації. Небагато супердержав контролюють політику, економіку та інші важливі аспекти, і вони роблять це за допомогою комунікацій, що постійно розвиваються. Навіть найвіддаленіший куточок світу наблизився до епіцентру світової системи, і, зрозуміло, заслуга незмінно належить комунікаційному механізму.

Раніше вважалося, що в ліберальній політичній системі комунікація працює ефективно і досить вільно. Сьогодні навіть в автократичній політичній системі значення комунікації зовсім не зменшилося. Торгівля, комерція та промисловість є основою економіки, і без комунікації вони не можуть функціонувати, не кажучи вже про розвиток. Спілкування не має політичного забарвлення. Колишній Радянський Союз суворо дотримувався капіталістичної системи управління, а організації комуністичних держав дотримувалися основних принципів капіталістичного способу управління.

В основному існують дві форми спілкування — офіційне та неформальне. Офіційне спілкування ґрунтується на певних письмових правилах і положеннях або централізовано встановлених правилах, і всі вони повинні суворо дотримуватися або підтримуватися. Будь-яким змінам має передувати дозвіл відповідних органів. Офіційне спілкування є центральною рисою державного управління. Офіційне спілкування також поширене в адміністративній системі, що характеризується ієрархією.

У державному управлінні є різні стадії, і чітко визначено, що виконавчий орган однієї секції буде робити, а чого він не може робити, і, як правило, він не може порушувати їхнє правило. Інший аспект офіційної комунікації - рух наказу або вказівки відбувається офіційно або в письмовій формі. Особисті симпатії чи антипатії не мають нічого спільного з формальним спілкуванням.

Герберт Саймон стверджував, що державне управління країною ніколи не може бути повноцінно кероване лише формальним спілкуванням. Неформальне спілкування має велике значення. Адміністрацією неможливо ефективно керувати лише формальним спілкуванням. Він повинен бути

доповнений неформальним режимом адміністрування. У мінливому світі неможливо все передбачити чи передбачити.

Для боротьби з новою проблемою чи ситуацією потрібно швидко прийняти рішення, яке заперечує формальні правила та процедури. Але для кращого та процвітаючого менеджменту необхідно прийняти неформальний метод. Ця тимчасова домовленість не ставить під сумнів формальні аспекти спілкування. Підсумовуючи, для ефективного управління як державним управлінням, так і організацією необхідне як офіційне, так і неформальне спілкування.

П. С. Тріпаті та Д. Н. Редді у своїх «Принципах менеджменту» вказали на такі цілі менеджменту:[18]

1. Для підвищення ефективності управління необхідна комунікація.
2. Для індустріального миру необхідна співпраця, і спілкування забезпечує це.
3. Комунікація сприяє координації між різними відділами організації.
4. Спілкування допомагає співробітникам отримати ефективні знання про різні галузі та аспекти організації.
5. Комунікація необхідна для отримання знань і функціонування організації.
6. За допомогою спілкування співробітники знайомляться з процесом прийняття рішень. Це тому, що питання прийняття рішень не є функціями якоїсь конкретної особи. До цієї справи залучені всі працівники організації.
7. Це допомагає людям знати, як працює процес прийняття рішень.
8. Це робить працівників відповідальними. Він дізнається, що йому є чим зайнятися в роботі організації. Це спонукатиме його цікавитися справами організації.
9. Іноді це стирає прірву чи різницю між вищими та нижчими рангами.

Ретельно підготовлені ділові комунікації можуть зазнати невдачі, якщо не врахувати та не усунути перешкоди. Перешкоди можуть виникати під час будь-якої частини процесу спілкування. Загальні перешкоди для успішної

комунікації включають поганий вибір слів або неправильну граматику, орфографію та пунктуацію, які роблять повідомлення незрозумілим, або одержувачі відчують наслідки та висновки та, можливо, неправильно тлумачать значення. Інші більш тонкі комунікаційні бар'єри включають відсутність зацікавленості одержувачів, мовні труднощі та упередженість.

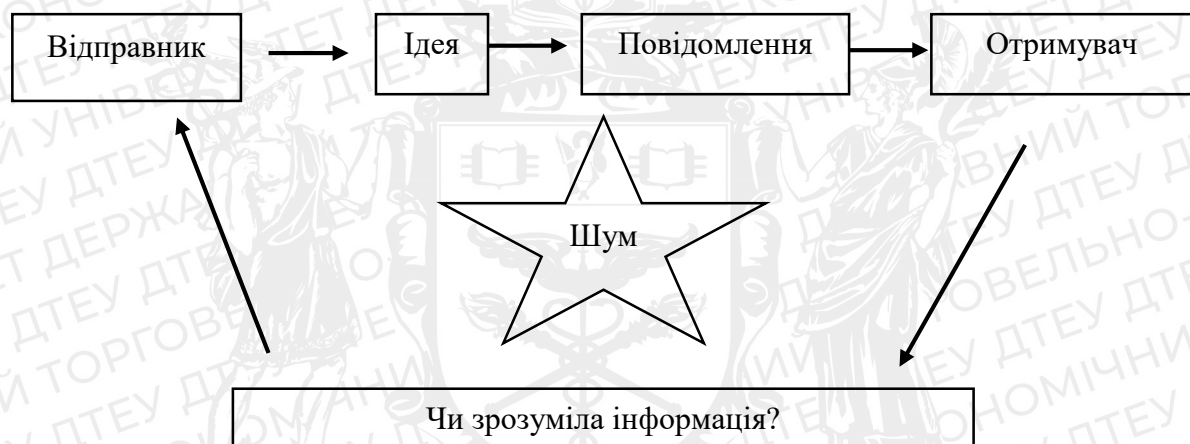
У світовій практиці розрізняються два блоки комунікацій як діяльності, спрямованих на різні цілі, завдання та результати. Перший блок стосується природних чинників розвитку суспільства, які не можна змінити законодавчими актами чи чийсь бажанням, чи науковими уявленнями про те, що могло б бути, якби все зробили так, як передбачається. Усі методи спрямовані на: сприяння досягненню цілей національних стратегій; реагування на потреби місцевих громад; розширення прав та можливостей громадян для участі у прийнятті державно-управлінських рішень; вирішення потенційних проблем; формування стосунків довіри; зміни поведінки населення; мотивації населення до участі у державних справах; формування ефективного партнерства; допомоги громадянам у розумінні їхніх прав та можливостей; формування відповідальної поведінки населення; захисту цінностей; обговорення повсякденних проблем населення; цінності соціальних зв'язків. Все це відноситься до соціального проектування, соціальної інженерії, соціального управління. Такі проекти фінансуються державою, а також із приватних фондів та коштів громади.

1.2. Особливості організаційного забезпечення і нормативно-правові основи комунікативної діяльності

Основне завдання комунікативних систем – забезпечити ефективну циркуляцію значущої та необхідної інформації в організації та, найголовніше, доводити цю інформацію до зацікавлених у цьому співробітників. Система комунікації в організації потрібна для того, щоб функції відділень та відділів

виконувалися ефективніше і кінцеві продукти якнайшвидше потрапляли до рук клієнтів.

Існує кілька видів моделей комунікаційного процесу. Так, німецький вчений В. Трам запропонував універсальну комунікаційну модель. У його моделі комунікація постає як контакт між відправником та одержувачем, що встановлюється за допомогою повідомлення, що направляється по певному каналу, кодується та декодується одержувачем. Також виділено канал зворотного зв'язку та результат (ефект) комунікаційного процесу. Крім того, було запроваджено поняття шуму.



- 1 – відбирає чи формулює ідею;
- 2 - кодує
- 3 – обирає канал і надсилає інформацію
- 4 - декодує повідомлення
- 5 - зворотній зв'язок

Рис. 1.1 Схема комунікаційного процесу[12]

Окремі автори виділяють зміст деяких компонентів комунікаційного процесу:[12]

- 1) результат (ефект) комунікаційного впливу - зміни у поведінці та стані одержувача інформації, що виражаються у зміні знання одержувача;
- 2) зворотний зв'язок - оперативна реакція на те, що почуте, прочитано або побачено, інформація (у вербальному та невербальному оформленні),

яка надсилається назад до відправника, свідчить про міру розуміння, довіру до повідомлення, засвоєння та згоду з ним;

- 3) шум - те, що спотворює сенс повідомлення, елемент процесу, що є практично кожному етапі передачі;
- 4) кодування означає переведення інформації відправника до комплексу комунікаційних символів (слів, дій, виразу особи тощо);
- 5) декодування - процес перетворення повідомлення в форму, що має сенс: чим ближче декодоване повідомлення до наміру, вираженого відправником, тим більш ефективна комунікація.

Комунікація як один із механізмів державного управління є важливим чинником демократизації суспільного життя. Поєднуючи в одне ціле органи державної виконавчої влади різних рівнів, органи місцевого самоврядування, інститути громадянського суспільства, вона відіграє важливу регулятивну і координаційну роль, виступає каналом зворотного зв'язку між адміністративним апаратом, управлінськими структурами та громадськістю.

Комунікативну діяльність місцевих органів влади слід розуміти як функціонально та структурно виокремлену, спеціально організовану діяльність, спрямовану на формування й реалізацію управлінських цілей щодо задоволення комунікативних потреб громадськості й місцевих органів влади на основі запровадження соціально-комунікативних технологій. Основними напрямками цього процесу є налагодження гармонійних внутрішніх комунікацій, формування громадянського суспільства, створення позитивної репутації органів влади, залучення населення до соціальних перетворень на засадах партнерства. Важливими складовими механізму комунікативної діяльності місцевих органів влади є її правове, організаційне, ресурсне та інформаційне забезпечення.

В умовах «упровадження сучасної парадигми державного управління “служіння влади людям”», що передбачає задоволення потреб громадян і розвиток соціального партнерства, особливого значення набуває комунікативна технологія “маркетинговий PR” як ефективний засіб

управління цим процесом на основі інтегрованих маркетингових комунікацій з метою формування партнерських відносин між владою і цільовими групами громадськості.» На сучасному етапі партнерські відносини між органами влади і громадськістю в Україні формуються надто повільно з причин недосконалості правової бази, відносної організаційної слабкості управлінських структур на місцях та відсутності чітко визначених їх повноважень, недостатнього використання маркетингових підходів в управлінні інформаційними процесами, неповного врахування міжнародного досвіду взаємодії органів влади і споживачів публічних послуг. Практика місцевих органів влади свідчить про певну хаотичність у комунікативних процесах, що є джерелом посилення недовіри громадськості до офіційних повідомлень про дії влади.

Комунікативна діяльність місцевих органів влади на сучасному етапі державотворення набуває загальнодержавного значення у формуванні ефективних зв'язків між потребами громадськості та діяльністю інститутів публічної влади. Запропонований у дисертаційному дослідженні організаційно-правовий механізм комунікативної діяльності МОВ здатний перевести розвиток комунікації у науково керований процес побудови тривалих партнерських взаємин ринкових суб'єктів і більш повно реалізувати завдання державного управління щодо надання якісних публічних послуг.

РОЗДІЛ 2

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМУНІКАТИВНОЇ ПОЛІТИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

2.1. Аналіз ефективності реалізації комунікативної політики в Міністерстві освіти і науки України

Завдання створення позитивної репутації державних, суспільно-політичних, господарсько-економічних й інших інститутів суспільства, доброзичливого ставлення громадськості до них сьогодні набуває особливої актуальності. «У нашому суспільстві дуже низький рівень взаєморозуміння і конструктивної взаємодії державних органів влади, їх управлінських структур, політичних партій і громадських формувань, підприємницьких, комерційних та інших інститутів ринкового зразка. Конфронтаційний характер відносин між ними пояснюється не тільки недосконалістю законодавчої бази, покликаної регулювати ці відносини, але й відсутністю в кожного з цих інститутів прагнення чітко сформулювати свої інтереси й суспільну значущість власної діяльності, налагодити співробітництво один із одним заради загальнодержавних, загальнонародних інтересів»[16].

У цілому комунікативна взаємодія органів місцевого самоврядування та громадськості може відбуватися різними способами – «шляхом особистого прямого спілкування представників влади з громадянами, що, у свою чергу, створює сприятливу обстановку та є значним кроком на шляху до підвищення лояльності з боку громадськості та характеризує владу як більш відкриту та доступну до населення».

Міністерство освіти і науки України презентує новий бренд – «візуальну єдність, яка представляє синергію формування нової освіти, науки та інновацій»[16].



Рис. 2.1 Модель управління комунікаціями в МОН[21]

Головними правилами комунікацій в МОН є:[21]

1. Бути зрозумілим та доступним для цільової аудиторії.
2. Бути сучасним та розвивати зворотні зв'язки.
3. Узгоджувати кожен комунікаційний прояв.
4. Взаємодіяти вчасно, зрозуміло та швидко.
5. Забезпечувати якість зовнішньої комунікації, яка залежить від відповідальності та залучення кожного працівника МОН.
6. Керуватися принципами тактовності, персональності, позитивності, активності, цілісності, зв'язності, ясності, стилістичності, легкості.



Рис. 2.2 Канали комунікацій в МОН[21]

Для залучення представників громадськості до обговорення важливих питань використовуються прямі розсилки інформації цільовим аудиторіям, публічні консультації на сайті Міністерства, громадські консультації, робота «гарячих ліній», різноманітні опитування, зокрема соціологічні, а також прес-релізи, коментарі та інтерв'ю в ЗМІ, зустрічі з громадськістю, публічні виступи керівництва під час Комунікаційних заходів прес-конференцій, брифінгів, прямих ефірів на радіо та телебаченні, ток-шоу тощо

Ребрендинг реалізується відповідно до Комунікаційної стратегії МОН на 2023-2030 роки, «яка доповнює План дій з реалізації відкритості Парламенту і має на меті посилити інституційну спроможність Міністерства, здійснювати сучасне, повне та неупереджене інформування про діяльність Міністерства. У документі враховано освітні проєкти, реалізація яких є серед пріоритетів діяльності Міністерства – План відновлення України, впровадження реформи «Нова українська школа», проєкт «Здорова Україна», програми «Безбар'єрність», «Шкільне харчування», Національна програма психічного здоров'я та психосоціальної підтримки тощо».

Також Комунікаційна стратегія МОН спрямована на розвиток європейської інтеграції та гендерної рівності, зокрема шляхом посилення міжнародної комунікаційної діяльності.

Новий логотип МОН – індивідуальний та відповідає часу. Основоположними елементами нової айдентики є дві лінії, які нібито окреслюють частину простору[21]. Розташування ліній та їхній формат утворюють динамічну фігуру у формі літер МОН.

Водночас лінії не замкнені, що символізує здатність до розширення, сприйняття і утворення нових форм, наповнення оновленим змістом, готовність до виходу за межі відомого. Рух і поєднання ліній дозволяє отримати ефект синергії – можна створити безліч нових і різноманітних за змістом елементів.

Основними показниками успішності реалізації комунікативної політики МОН є:[21]

1. Досягнення якісних і кількісних цілей комунікації.
2. Забезпечення зворотного зв'язку.
3. Використання інновацій.
4. Партнерство.
5. Оцінювання та адаптація.

Міністерство освіти і науки України є «відкритим та орієнтованим на взаємодію та партнерство центральним органом виконавчої влади, який відповідає перед суспільством за сталий та інноваційний розвиток системи освіти і науки України на національному, європейському та світовому рівнях. рівнів, має довіру освітньої та наукової спільноти, міжнародних партнерів та українського суспільства в цілому».

Стратегічні цілі МОН[21]

Формування та реалізація державної політики у сферах освіти і науки, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності, цифрової трансформації у зазначених сферах для забезпечення сталого функціонування сфер освіти і науки в період воєнного стану.

Розбудова цифрової освітньо-наукової екосистеми, зокрема шляхом оновлення цифрового освітнього середовища, розвитку цифрових компетенцій, дебюрократизації управління освітою і наукою, автоматизації сервісів і процесів у сферах освіти і науки.

Розробка та впровадження комплексної системи психологічної підтримки та супроводу учасників освітнього процесу, які постраждали внаслідок бойових дій.

Перетворення дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, профільної, професійної (професійно-технічної) , професійна довища, вища освіта, освіта дорослих з метою розвитку та зміцнення людського потенціалу країни в післявоєнний період.

Реалізація реформ у науково-інноваційній сфері для відновлення економіки та розбудови обороноздатності України.

Реформування підходів до фінансування освіти шляхом підвищення ефективності Використання наявних ресурсів та залучення додаткових коштів для підвищення якості освіти та реалізації стратегічних пріоритетів розвитку галузі.

Гармонізація освітнього та наукового законодавства України із законодавством Європейського Союзу, імплементація європейських принципів, підходів і практик в освітній і науковій сферах.

2.2. Пропозиції щодо оптимізації використання цифрових технологій у процесі комунікації з громадськістю

У сучасних умовах впровадження інформаційно-комунікаційних технологій представляється можливим використання нових інструментів підвищення гласності, відкритості, транспарентності системи публічного управління, що сприяють активному залученню громадянського суспільства і бізнес-структур до процесу публічного управління не тільки з метою здійснення функції контролю щодо діяльності органів державної влади, а й використання інтелектуального потенціалу населення з метою вирішення соціально значущих проблем.

Важливим є формування комунікаційної стратегії, яка передбачає використання таких заходів:

- 1) раціоналізація структури комунікаційного процесу шляхом усунення зайвих та дублюючих функцій та операцій, об'єктивна оцінка трудомісткості окремих управлінських функцій;
- 2) регулювання інформаційних потоків шляхом встановлення обсягів та пріоритетів інформаційного обміну за встановленими напрямками з врахуванням пропускної здатності каналів зв'язку;
- 3) вдосконалення документообігу;

- 4) удосконалення організаційної структури управління шляхом усунення зайвих бюрократичних процедур;
- 5) застосування сучасних інформаційних технологій та оновлення технічної інфраструктури, що сприятиме формуванню електронної демократії.

В Україні довгий час панувала в основному інформаційна політика, головною метою якої було інформування населення органами державної влади, причому зворотній зв'язок не був важливим. Це сприяло поширенню в суспільстві впевнення, що влада повинна все зробити сама. Якщо їй вдається це – добре, якщо ні, то можна її критикувати. «Сьогодні Україна як демократична, правова держава, що активно реалізує західноєвропейський вектор зовнішньої політики та прагне інтегруватись у глобальний інформаційний простір, дотримується визнаних європейських стандартів інформаційної діяльності органів державної влади, демократичних принципів їхнього функціонування в глобальному інформаційному просторі. Невід'ємною складовою діяльності та функціонування владних інституцій у сучасних демократичних суспільствах є активізація інформаційно-комунікативної політики. Фаховий підхід до формування й реалізації інформаційної стратегії є умовою ефективності та результативності функціонування органів державної влади, забезпечення стабільності політичної системи та утвердження держави як повноправного суб'єкта міжнародних відносин та інформаційних взаємодій у глобальному інформаційному просторі»[25]. Соціально-комунікативні технології це дуже складний та багатогранний процес, досягнення цілей якого потребує серйозних зусиль та чітко скоординованих дій. Розробка соціально-комунікативної технології поділяється на кілька етапів (табл. 2.1).

В результаті можна зробити висновок, що для здійснення соціально-комунікативної технології необхідно реалізувати низку попередніх теоретичних робіт, за допомогою яких виділити цілі, завдання, засоби та методи досягнення поставленої мети. Тільки після того, як буде зібрати кейс,

що включає докладний опис технологічного проекту, його можна застосовувати на практиці.

На цьому етапі розвитку особливостей комунікації в Україні, безумовно, є своя складна багаторівнева система управління.

Таблиця 2.1

Етапи розробки соціально-комунікативної технології

Етапи	Опис
Теоретичний етап	Визначення цілей, завдань технології, опис об'єкта та суб'єкта, виявлення різних внутрішніх зв'язків та закономірностей функціонування
Методичний етап	Розробка та докладний опис технологічної схеми управління об'єктом, обґрунтування даної схеми, деталізація можливих та рекомендованих до використання процедур, операцій та інструментів
Процедурний етап	Організація та докладний опис рекомендацій щодо практичної діяльності та підготовки технологічного проекту

Джерело:[19]

На перші план виходить не панування, саме управління всіма галузями діяльності держави та її громадян: соціальна, економічна, політична, екологічна, культурна та інші сфери.

У цьому випадку взаємодія між державою та її громадянами виходять на новий рівень, відповідно до нових демократичних тенденцій, розвитку права, гласності тощо. Досягнення цього рівня просто неможливе без комунікацій, тому в даний час активно розвиваються системи комунікацій з громадянами, прямий та зворотний зв'язок з ними.

Нами було обрано соціально-комунікативну технологію, яка називається Government Relations (GR). «GR - системно організована діяльність із управління комунікаціями соціального суб'єкта, яка спирається певну програму дій і спрямовану вибудовування і підтримка сприятливих відносин із органами публічної влади»[19].

GR-технології дозволяють компанії вирішити такі завдання:

1. Встановити позитивне ставлення представників органів влади до конкретного напрямку діяльності та планів розвитку
2. Досягти стійкої позитивної репутації компанії серед представників органів влади
3. Досягти протекціоністських відносин органу влади для реалізації будь-якого напрямку діяльності компанії
4. Досягти позитивної позиції конкретного органу влади щодо конкретного проекту компанії
5. Виграти тендери різних державних організацій (місцевої влади, муніципалітету тощо).

Щоб найефективніше застосувати технології державної комунікації, необхідно побудувати правильну симетричну двосторонню комунікаційну модель, здатну забезпечити прозорість дій органів державної влади, як основу довірчих відносин.

Крім того, дана комунікаційна модель повинна максимально швидко та точно передавати дані про реакцію суспільства на скоєні дії (зворотний зв'язок).

Відомий американський PR-фахівець, теоретик та практик Е. Бернейз сформулював три основні функції PR в органах державної влади (див. рис. 2.3).

Для їхнього комплексного забезпечення PR та іншим комунікативним структурам різних установ необхідно реалізувати такі дії:



Рис. 2.3 Функції PR органів державної влади[19]

Проводити роботу щодо своєчасного, повного та зрозумілого поширення інформації через ЗМІ про дії органів влади та причини, доцільність даних дій.

У режимі онлайн передавати інформацію про необхідні дії для громадян, список реформ та змін в умовах кризових ситуацій.

Проводити прес-конференції, різноманітні зустрічі з громадянами та журналістами, готувати прес-релізи та офіційні заяви для публікації у пресі.

Підготовляти супровідні ілюстраційні, фото та відео матеріали, супутні та роз'яснюючі дії органів влади.

Проводити виступи офіційних представників та осіб органів, причому на телебаченні, так і в пресі, а також в Інтернеті.

Розвивати зв'язки з комунікативними службами інших органів влади, представництвами та міністерствами інших країн, бізнесом та муніципалітетом.

Підготовка документів про засновницьку діяльність державного органу, надання допомоги у виданні журналів та газет.

Таким чином, зв'язки з громадськістю в рамках державних структур є багатофункціональною системою з організації та забезпечення відносин з громадськістю і включають роботу з вироблення положень рекомендаційного характеру для вищої керівної ланки.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

У випускній кваліфікаційній роботі досліджено комунікативну політику в органах публічної влади. Проаналізовано сучасний стан комунікативної політики в органах публічної влади та виявлені проблеми її регулювання, охарактеризовано механізм регулювання та сформульовано пропозиції щодо визначення напрямів удосконалення комунікативної політики в органах публічної влади в системі Міністерства освіти і науки України.

Результати проведеного дослідження комунікативної політики в органах публічної влади та розробка пропозицій щодо визначень напрямів його удосконалень, дозволили відповідно до мети та завдань зробити такі висновки та узагальнення.

1. Встановлено що завданням комунікативних систем є забезпечення ефективної циркуляції значущої та необхідної інформації в організації та, найголовніше, доводити цю інформацію до зацікавлених у цьому осіб.

Комунікація в публічному управлінні у цілому являє собою процес суспільної взаємодії за допомогою повідомлень, змістом яких є публічне управління, реалізація публічної влади та публічної політики. Це означає, що сфера поширення цієї комунікації зачіпає не лише саму систему публічного управління, а знаходиться й далеко поза нею і охоплює соціальний простір, що простягається від найвищих суб'єктів прийняття рішень щодо публічних справ до кожного, кого ці справи хоча б частково стосуються.

Комунікація у державному управлінні - це специфічна діяльність, яка має чотири глобальні напрямки: стратегічні комунікації; кризові комунікації; масові комунікації; міжособистісні комунікації.

Однією з основних напрямів розвитку управління і державної служби є важлива зміна характеру взаємовідносин регіональних і державних органів із населенням: громадянами, спеціальними групами, підприємствами, фірмами.

2. Проаналізовано особливості реалізації комунікативної діяльності в Міністерстві освіти та науки України, досліджені правила комунікацій, канали

комунікацій, показники успішності реалізації комунікативної політики та розглянуті стратегічні цілі Міністерства освіти та науки України.

3. Комунікативна політика повинна бути спрямована на розроблення концептуальних засад стосовно вироблення нових правил функціонування освітніх та наукових установ та їх розвитку; побудови нових чи переорієнтації науково-освітніх закладів за європейським зразком, з потужною матеріально-технічною базою. Були розроблені пропозиції стосовно вдосконалення питань комунікативної політики в Міністерстві освіти та науки України.

4. Важливим є формування комунікаційної стратегії, яка передбачає використання таких заходів: раціоналізація структури комунікаційного процесу шляхом усунення зайвих та дублюючих функцій та операцій, об'єктивна оцінка трудомісткості окремих управлінських функцій, регулювання інформаційних потоків шляхом встановлення обсягів та пріоритетів інформаційного обміну за встановленими напрямками з врахуванням пропускної здатності каналів зв'язку вдосконалення документообігу, удосконалення організаційної структури управління шляхом усунення зайвих бюрократичних процедур, застосування сучасних інформаційних технологій та оновлення технічної інфраструктури, що сприятиме формуванню електронної демократії.

Запропоновані в роботі заходи нададуть можливість вдосконалити комунікативну політику в Міністерстві освіти та науки України, що призведе до підвищення ефективності надання освітніх, наукових послуг та зростання їх рівня до світових стандартів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бажинова О. А. Механізми комунікації влади та громадськості в умовах глобалізації [Електронний ресурс] .–Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2012-4/doc/4/06.pdf>
2. Бурмака Т. М. Комунікативний менеджмент: Харків. нац. ун-т місто. домогосподарство в них. Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2019. 68 с.
3. Григорян О.О. Світовий і вітчизняний досвід забезпечення прозорості та відкритості органів державної влади в реалізації публічної політики. URL:<http://academy.gov.ua/ej/ej15/txts/12GOOPIA.pdf>:
4. Про звернення громадян: Закон України від 2 жовтня 1996 р. № 393/96-ВР / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 10.01.2023).
5. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації: Закон України від 23 вересня 1997 р. № 539/97-ВР / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/539/97-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 11.01.2023).
6. Про схвалення Концепції проекту Закону України «Про основні засади державної комунікативної політики»: Розпорядження КМУ від 13 січня 2010 р. №85-р / Кабінет Міністрів України URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/85-2010-%D1%80> (дата звернення 13.01.2023).
7. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (дата звернення 13.01.2023).
8. Зв'язки з громадськістю в органах державної влади та органах місцевого самоврядування [Електронний ресурс] // Режим доступу: <https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=>

1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjL8vCQu8jNAhUkMJJoKHV-FCDIQFggcMAA&url=http%3A%2F%2Fwww.center.gov.ua

9. Карпчук Н.П. Міжнародна інформація та суспільні комунікації : навч. посіб. для студ. закл. вищ. освіти / Н. П. Карпчук. – Луцьк ; 2018. – 514 с
10. Комунікаційний процес, поняття, основні елементи, етапи, їх характеристика Джерело:
https://stud.com.ua/19378/menedzhment/komunikatsiyniy_protse_s_ponyatty_a_osnovni_elementi_etapi_harakteristika
11. Комунікації в публічному адмініструванні : конспект лекцій / [О. В. Шебаніна, В. П. Клочан, С. І. Тищенко та ін.]. – Миколаїв : МНАУ, 2018. – 200с
12. Модель комунікаційного процесу, її елементи та етапи Джерело:
https://lubbook.org/book_308_glava_39_Praktichne_zavdannja_18.html
13. Подорван А.Ф. Принцип зворотного зв'язку як основа комунікацій органів державної влади з громадськістю [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://ppeu.stu.cn.ua/index.pl?task=arcls&id=68>
14. Про внесення змін до Закону України «Про звернення громадян» щодо електронного звернення та електронної петиції: Закон України від 02.07.2015 № 577-VIII. *Голос України* від 28.07.2015. № 134.
15. Публічна політика та суспільні зміни в Україні в контексті євроінтеграції : монографія / авт. кол. : С. О. Телешун, С. В. Ситник, І. В. Рейтерович, О. Г. Пухкал та ін. ; за заг. ред. С. О. Телешуна, д-ра політ. наук, проф. – Київ : НАДУ, 2017. – 248 с.
16. Терещенко Д. А. Організаційно-правове забезпечення комунікативної діяльності місцевих органів влади. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwj117->

91cjNAhWhF5oKHTEfDhYQFggjMAE&url=http%3A%2F%2Fwww.irbis-nbuv.gov.ua

17. Удосконалення процесу управління комунікаціями. URL: http://tourlib.net/statti_ukr/vedmid.htm
18. Difference between Public Administration and Private Administration Source: <https://www.yourarticlelibrary.com/public-administration/difference-public-administration/difference-between-public-administration-and-private-administration/63418>
19. GR по-українськи Source: <https://www.epravda.com.ua/columns>
20. Leadership: Meaning, Nature and Functions | Public Administration Source: <https://www.yourarticlelibrary.com/public-administration/administrative-process/leadership-meaning-nature-and-functions-public-administration/63437>
21. <https://mon.gov.ua/storage/app/media/news/2022/12/22/Komstratehiya-2023-2030.pdf>
22. Коротич О.Б. Комунікативна діяльність персоналу органів публічного управління. *Публічне управління XXI століття: синтез науки та практики* : зб. тез XIX Міжнар. наук. конгрес, (19 квітня 2019 р.). Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр». 2019. С. 23–25.
23. Топольницька Т.Б. Комунікативний аспект у формуванні іміджу органів публічної влади. *Електронне наукове видання «Економіка та суспільство»*. 2019. Вип. 20. С. 593–594.
24. <https://mon.gov.ua/storage/app/media/news/2022/12/22/Komstratehiya-2023-2030.pdf>
25. Безрук В.М. Особливості розвитку комунікативної компетентності державних службовців. *Ефективність державного управління* : зб. наук. пр. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2017. Вип. 1(50). С. 139–148.
26. Інформаційна складова державної політики та управління : монографія / С.Г. Соловійов та ін. ; заг. ред. д. держ. упр., проф. Н.В. Грицяк. Київ : К.І.С., 2019. 320 с.

27. Комунікації у системі публічного управління Джерело:

[https://doi.org/10.32689/2617-2224-2022-1\(29\)-13](https://doi.org/10.32689/2617-2224-2022-1(29)-13)

28. Литвинова Л.В., Збираник Ю.В. Теоретичні аспекти розвитку комунікації в органах публічної влади в Україні. *Державне управління: теорія та практика*. 2018. № 2. С. 4–11 URL: http://www.eapatp.academy.gov.ua/2018_2/3.pdf.

29. GR по-українськи Source: <https://www.epravda.com.ua/columns/2019/01/12/265652/>

30. Дрешпак В.М. Комунікації в публічному управлінні : навч. пос. Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2018. 168 с.



АНОТАЦІЯ

Білоус О.Б. Комунікативна політика в органах публічної влади. Випускна кваліфікаційна робота на здобуття ступеня бакалавра за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» освітньою програмою «Публічне управління та адміністрування». Державний торговельно-економічний університет, 2023.

У випускній кваліфікаційній роботі здійснене оцінювання комунікативної політики в органах публічної влади, зокрема проаналізовано сучасний стан та тенденції її розвитку; проведена оцінка проблем комунікативної політики в органах публічної влади, зокрема в Міністерстві освіти і науки України. Досліджено механізми комунікативної політики в органах публічної влади та обґрунтовано напрямки його вдосконалення.

Ключові слова: комунікативна політика, система, закон, державна політика, органи публічного управління.

SUMMARY

Bilous O.B. Communication policy in public authorities. Final qualification work for a bachelor's degree in specialty 281 "Public Administration and Management" under the educational program "Public Administration and Management". State University of Trade and Economics, 2023.

In the final qualification work, the communication policy in public authorities was evaluated, in particular, the current state and trends of its development were analyzed; the problems of communication policy in public authorities, in particular, in the Ministry of Education and Science of Ukraine, were assessed. The mechanisms of communication policy in public authorities are studied and the directions of its improvement are substantiated.

Keywords: communication policy, system, law, public policy, public administration.



АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

вул. Митрополита Василя Липківського, 45, м. Київ, 03035, тел. (044) 251-62-62, (044) 251-62-66
E-mail: sl.dilovod@amcu.gov.ua, сайт: amcu.gov.ua, код згідно ЄДРПОУ 00032767

03.02.2023

№ 100-294/100-3459 На №

від

РЕЦЕНЗІЯ

на випускну кваліфікаційну роботу Білоуса Олександра Борисовича
на тему «**Комунікативна політика в органах публічної влади**»
виконаної на здобуття ОС «Бакалавр»
за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»
у Державному торговельно-економічному університеті

Представлена на рецензію випускна кваліфікаційна робота носить актуальний характер, вирізняється своєчасністю, оскільки присвячена питанням комунікативної політики в діяльності органу публічної влади. Комунікативні процеси в державному управлінні мають свої специфічні особливості і повинні бути спрямовані на побудову міцних соціальних зв'язків. Автором доведено важливість змін, пов'язаних з переходом до інформаційного суспільства, та необхідність структурного пристосування до них. Адже, інформаційне суспільство набагато більш конкурентне, демократичне, менш централізоване, стабільне, здатне відповідати індивідуальним потребам, що відповідають соціуму та навколишньому середовищу.

Мета дослідження полягала в пошуку напрямів удосконалення питання комунікативної політики в публічному управлінні (на прикладі Міністерства освіти і науки України).

У першому розділі автором висвітлено поняття комунікації в публічному управлінні: теоретичні, організаційні та правові засади. У другому розділі визначені особливості реалізації комунікативної політики, зокрема на прикладі Міністерства освіти і науки України, та можливі напрямки її удосконалення.

Випускна кваліфікаційна робота відповідає встановленим вимогам, виконана в повному обсязі та заслуговує на позитивну оцінку, а її автор Білоус Олександр Борисович на отримання кваліфікації бакалавра відповідно до обраної спеціальності.

Директор Департаменту

документообігу та організаційної роботи

Тетяна МЕДВЕДЄВА

Завідувачу кафедри публічного
управління та адміністрування
Новіковій Н.Л.

Заява

Я, Білоус Олександр Борисович (ПІБ),
повідомляю, що за результатами проведення самостійної перевірки з
використанням програмно-технічних засобів у наданій випускній
кваліфікаційній роботі на тему: « Концептуальна політика
в сфері публічного вряду »
не міститься елементів академічного плагіату. У випадках використання прямих
запозичень з друкованих та електронних джерел, вказані відповідні посилання.

Робота для перевірки надається у друкованому та електронному
варіантах. Електронна версія моєї роботи ідентична з друкованою.

«22» 01 2023 року



Згода

Я, Білоус Олександр Борисович,

цим засвідчую, що є автором випускної кваліфікаційної роботи на тему:
“Комунікативна політика в органах публічної влади”
несу повну відповідальність за достовірність, точність та повноту поданої у
роботі інформації, жодна частина роботи не була скопійована, за винятком
випадків, коли робиться належне підтвердження в присвоєнні. Я підтверджую,
що у роботі не міститься державної таємниці або інформації для службового
користування.

Цим засвідчую, що жодна частина цієї роботи не була опублікована мною
раніше.

Я даю дозвіл на те, що моя робота буде направлена в інституційний
депозитарій Державного торговельно-економічного університету і збережена в
базі даних для майбутньої перевірки плагіату.

«22» 01 , 2023 року



(Білоус О.Б.)